

MAŁOLATEK

SP 18
W KIELCACH

NR 14
CZERWIEC 2018

GAZETKA SZKOLNA UCZNIÓW KLAS 1-3
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 18 W KIELCACH
ZESPÓŁ REDAKCYJNY PROWADZI PANI TAMARA MACHNIK
REDAKCJA JĘZYKOWA - PANI LUCYNA GÓRNIAK

WYWIAD

„MOJA PRZYGODA Z RADIEM”

17.05.2018 roku uczniowie kl.3c przeprowadzili wywiad z uczniami kl.3a: Amelią Chudyką, Wiktorem Domańskim, Mateuszem Jędrzejczykiem, Patrycją Lasotą, Igorem Szczepaniakiem i Emilią Ziębą.

Uczniowie kl.3c: Cześć. Czy to prawda, że można was usłyszeć w radiu?

Uczniowie kl.3a: Cześć. Tak, to prawda.

U. kl.3c: Czy możecie nam opowiedzieć o waszej przygodzie z radiem?

U. kl.3a: Chętnie odpowiemy na wasze pytania.

U. kl.3c: W jakim radiu i kiedy można posłuchać waszych wypowiedzi?

U. kl.3a: Audycja z naszym udziałem jest codziennie rano o godzinie 8.00 w Radiu eM Kielce. A o godzinie 13.00 jest powtórka.

U. kl.3c: Czy wasze rodziny i wasi koledzy z klasy wiedzą o waszej radiowej przygodzie? Kto najbardziej interesuje się tymi audycjami? Czy rozmawiacie o tym w szkole?

U. kl.3a: Moja mama zawsze słucha tego, co mówimy. Moja też. A moja mama słucha w pracy i jest bardzo dumna ze mnie. Czasem słuchamy radia razem z całą klasą w szkole. Nasza pani wychowawczyni zawsze się interesuje audycjami, w których bierzemy udział, ale koledzy rzadko pytają, jak nam poszło.

U. kl.3c: Jak do tego doszło, że udzielacie wywiadów dla radia? Jak to się zaczęło?

U. kl.3a: Na początku roku szkolnego przyszła dla nas pani dyrektor i zapytała, czy chcielibyśmy uczestniczyć w audycjach radiowych. Zgłosiliśmy się i odtąd raz w tygodniu do szkoły przyjeżdża pan redaktor z radia. Zadaje nam różne pytania, a my na nie odpowiadamy.

U. kl.3c: Czy byliście w radiu?

U. kl.3a: Nie. Pan redaktor przyjeżdża zawsze do nas.

U. kl.3c: Skąd wiecie, o co pan redaktor was zapyta?

U. kl.3a: Zdarza się, że znamy tylko temat rozmowy, np. o książkach albo o hałasie. Nie wiemy dokładnie, o co pan redaktor zapyta.

U. kl.3c: Jak się przygotowujecie do rozmów przed mikrofonem?

U. kl.3a: Nie przygotowujemy się. Po prostu odpowiadamy na pytania. Mówimy to, co myślimy. Rozmowa trwa zwykle około 15 min.

U. kl.3c: Czy pamiętacie jakieś pytania, które zadał wam pan redaktor?

U. kl.3a: Na przykład, jakie jest nasze ulubione śniadanie albo ulubiony kolor. Kto to jest grafik komputerowy? Jakie lubimy książki? Czy sportowcy mają lekkie życie? Z czego zrobiona jest tęcza? Dlaczego wyginęły dinozaury?

U. kl.3c: Czy zdarza wam się improwizować?

U. kl.3a: A co to znaczy *improwizować*?

U. kl.3c: To znaczy, że nie wiecie, co odpowiedzieć na pytanie, a mimo to bez zastanowienia wymyślacie odpowiedź, tak „na poczekaniu”.

U. kl.3a: Tak, to się często zdarza. Na przykład musieliśmy powiedzieć bez zastanowienia, jaka jest nasza ulubiona kolęda. Czasem przez to improwizowanie jest bardzo śmiesznie.

– Kiedy pan zapytał, jak się robi grilla, odpowiedziałam, że do grilla wkłada się węgiel i kiełbasę. A potem zjada się kiełbasę z węglem. Oczywiście wszyscy wiedzą, że tak się nie robi. Kolega odpowiedział, że grilla robi się zgodnie z instrukcją obsługi. Bardzo śmialiśmy się z tych odpowiedzi.

– Na pytanie skąd się bierze deszcz kolega odpowiedział, że w niebie jest kran z wodą. A przecież deszcz pada z chmur.

– Pamiętam pytanie, dlaczego warto pić mleko. Powiedziałem wtedy, że jak się wypije mleko, to można dostać kota.

– Śmiesznie było też wówczas, kiedy wymyślaliśmy, co można zrobić z makaronu albo z buraka. Buraki używane są często do gotowania barszczu, a koleżanka zastanawiała się, czy burakiem można ufarbować sobie włosy na czerwono. Wszyscy improwizowaliśmy.

U. kl.3c: Czy stresujecie się podczas nagrań?

U. kl.3a: Tylko na początku jest taki lekki „stresik”. A potem pan nas rozśmiesza i się rozluźniamy. Czasem dostajemy cukierki i jest fajnie!

U. kl.3c: Jakie był najciekawsze tematy?

U. kl.3a: Mnie zaciekał temat o tym, dlaczego wyginęły dinozaury. A ja pamiętam pytanie, dlaczego Morze Bałtyckie jest słone. Dla mnie bardzo interesującym tematem była tęczą – z czego jest zrobiona. Można dowiedzieć się wielu interesujących rzeczy.

U. kl.3c: W jaki sposób pan redaktor nagrywa wasze wypowiedzi?

U. kl.3a: Najczęściej używa dyktafonu, czyli takiego małego kieszonkowego magnetofonu do zapisywania i odtwarzania mowy.

U. kl.3c: Czy podczas nagrań zdarzają się problemy techniczne?

U. kl.3a: Nie, nigdy. Zawsze wszystko się dobrze nagrywa.

U. kl.3c: Czy podoba wam się praca redaktora radiowego? Czy w przyszłości chcielibyście pracować w radiu?

U. kl.3a: Praca redaktora radiowego jest fajna, ale chyba trudna. Trzeba wymyślać pytania do wywiadów i słuchać, co inni mówią. Ciągłe trzeba wyciągać rękę z dyktafonem – to jest pewnie męczące. Ale z drugiej strony można spotykać się ze sławnymi ludźmi i z nimi rozmawiać. My też jesteśmy trochę sławni, bo występujemy w radiu.

U. kl.3c: Czym są dla was te nagrania?

U. kl.3a: To wielka przygoda. Teraz wiemy, że każdy może mieć inne zdanie i może je głośno wypowiadać. To jest właśnie demokracja.

U. kl.3c: Wywiadów radiowych udzielają uczniowie klas trzecich. Co poczujecie, kiedy w przyszłym roku szkolnym zastąpią was inni.

U. kl.3a: Będziemy zadowoleni, że wezmą z nas przykład.

U. kl.3c: Dziękujemy za rozmowę.

U. kl.3a: My również dziękujemy i zapraszamy wszystkich do słuchania naszych audycji w radiu eM Kielce.

WIERSZE DLA MAMY I TATY

Mamo i tato!

Z całego serca Was kochamy,
dlatego do Was tak wołamy:
Pobawcie się w berka z nami,
razem, czyli tata i mama ze swymi dziećmiakami.
Książka, rower, spacer, piłka.
Na zabawie czas mija, jak jedna chwilka.
Wszyscy lubią niespodzianki,
zrobimy dla was kolorowe malowanki.

Kochana mamusiu, kochany tatku,
nie opuścimy Was w żadnym przypadku.

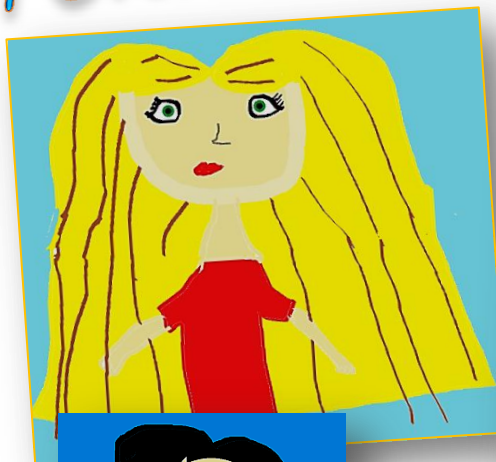
Wręczymy Wam bukiet kwiatków:
fiołków, stokrotek i niebieskich bratków.
Przedstawienie wystawimy,
a potem się do Was mocno przytulimy.
Na rowerze razem pojeździmy.
Będzie wspaniale, gdy się wspólnie pobawimy.

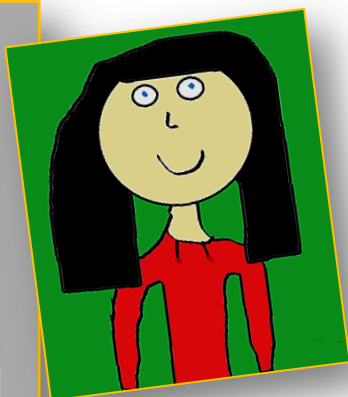
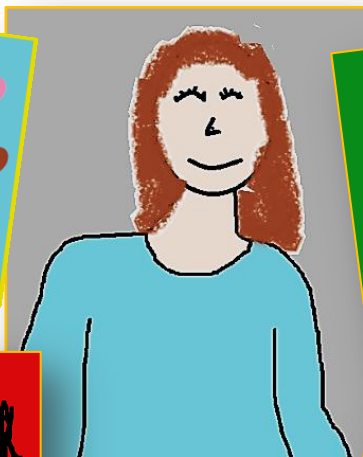
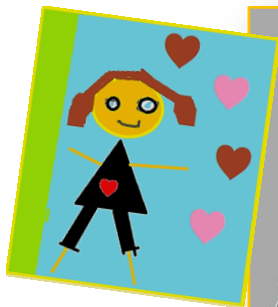
Mamusiu, kocham Cię z całego serduszka.
Codziennie szepczę Ci te słowa do uszka.
Zbierzemy do bukietu róże,
które rosną na wysokiej górze.
Upieczemy razem coś pysznego i słodkiego,
a potem razem z tatą pobawimy się w chowanego.

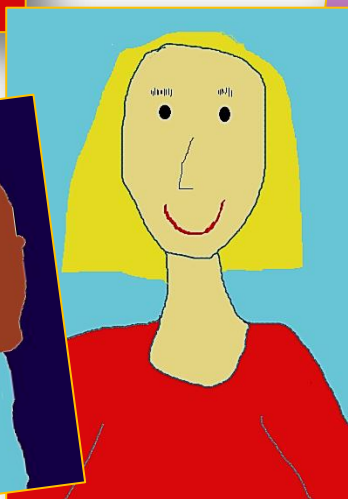
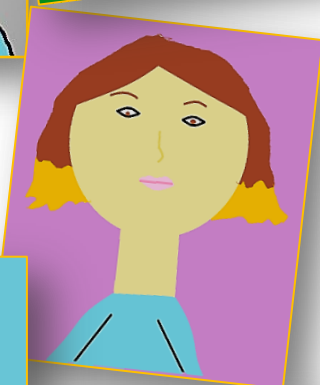
Wierszyki ułożyli uczniowie kl.3c z *Koła dziennikarskiego*: Julia Bieniaszewska, Julia Dąbrowska, Julia Gołębiowska, Marcelina Stachura, Nadia Sobczyk, Amelia Młynarczyk, Antoni Kapała pod opieką pani Tamary Machnik.

PORTRET MOJEJ MAMY

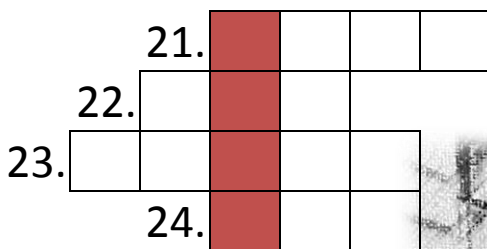

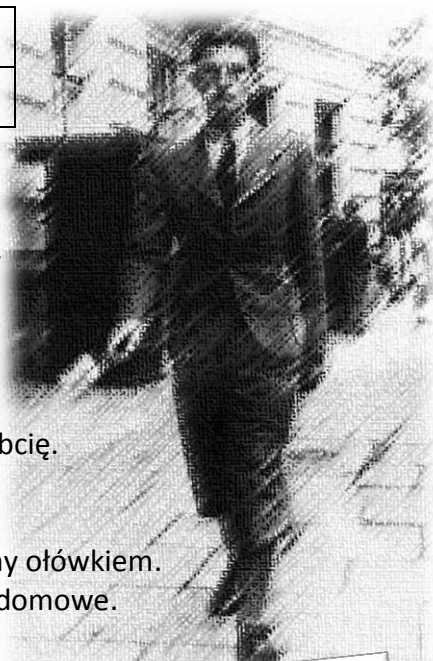
26 maja
Dzień Matki

Prace w edytorze grafiki *Paint* wykonali uczniowie: Kacper Koprowski, Wiktor Domański, kl. 3a: Aleksandra Stadnik, Filip Cizek, Zuzanna Kowalska, Julia Pedrycz kl. 3b: Julia Bieniaszewska, Marcelina Stachura, Julia Gołębiowska, Wiktoria Choińska, Dawid Dobrowolski, kl. 3c: Amelia Sala, Nikola Bernasiewicz, Ola Majewska, Kalina Krawiec, Mikołaj Budzowski, Igor Grzela kl. 2a pod opieką pani Bogumiły Bors.

- 1) Nie je, nie pije, a chodzi i bije.
- 2) Bawią się nimi dzieci.
- 3) Nie znajdziesz jej w stogu siana.
- 4) Mąż kury, pije co rano.
- 5) Początek i....
- 6) Pluszowy niedźwiadek..
- 7) Największa wyspa na świecie.
- 8) Zjadł czerwonego Kapturka i babcię.
- 9) Mruczy i lubi mleko.
- 10) W godle Polski.
- 11) Wycierasz nią rysunek wykonany ołówkiem.
- 12) Zapisujesz w nim lekcje i prace domowe.
- 13) Koń w paski.
- 14) Na tapczanie siedzi...
- 15) W szkole między przerwami.
- 16) Nosisz w nim przybory szkolne.
- 17) Dawny dom Inuitów (Eskimosów).
- 18) Kwaśny owoc.
- 19) Chodzimy tam na filmy.
- 20) Wypożyczasz w niej książki.
- 21) Powstaje po stopieniu się lodu.
- 22) Chytrusek, który ma rudą kitę.
- 23) Ma je róża i jeź.
- 24) Galopujące zwierzę domowe.

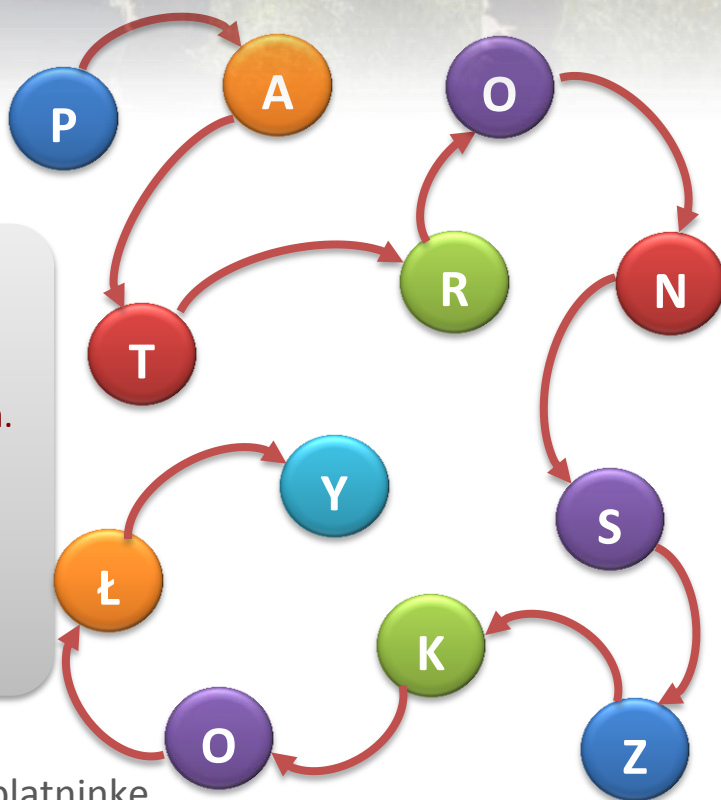

Krzyżówki wykonali uczniowie kl.3c, członkowie *Koła dziennikarskiego* (Antoni Kapała, Julia Dąbrowska, Julia Gołębiowska, Nadia Sobczyk, Amelia Młynarczyk, Marcelina Stachura, Filip Jaworski pod opieką pani Tamary Machnik.

O Zbigniewie Kruszelnickim „Wilku” nakręcono film.

To bohater
 obdarzony
 wielkim
 szacunkiem.
 Jego imię
 zostało
 nadane,
 naszej
 szkole.

Rozszyfruj płątninę.

Patronem naszej szkoły jest Zbigniew Kruszelnicki pseudonim „Wilk”. Jego imię zostało nadane naszej szkole 11 listopada 1991 roku.

Zbigniew Kruszelnicki urodził się 30 kwietnia 1922 roku w Grudziądzu. Miał młodszą siostrę. Był dobrym uczniem. Miał szczególne zdolności do nauki języków obcych. Biegłe posługiwał się językiem niemieckim, dobrze znał język francuski i rosyjski. Był harcerzem.

Kiedy miał 17 lat wybuchła druga wojna światowa. We wrześniu 1939 r. do Polski wkroczyły armia niemiecka, a potem rosyjska. Wojsko polskie nie było w stanie obronić naszego kraju, dlatego Polska znalazła się pod okupacją. Polacy rozpoczęli walkę partyzancką przeciw wrogowi, m.in. wysadzali pociągi niemieckiego przeciwnika, aby utrudnić transport na front. Nauczyciele uczyli dzieci i młodzież na tajnych kompletach. Harcerze drukowali i roznosili gazetki, które nawoływały do walki. Wszystko odbywało się w konspiracji, czyli w tajemnicy, dlatego używali pseudonimów, aby ukryć przed wrogami swoje prawdziwe nazwiska.

Na początku wojny Zbyszek wraz z rodziną przeprowadził się do Kielc. Przyjął konspiracyjny pseudonim – *Wilk*. W 1942 roku ukończył w Warszawie tajną Szkołę Podchorążych, czyli szkołę wojskową i ukończył prawie potowę studiów politechnicznych na wydziale mechanicznym. Jako podchorąży walczył w oddziale partyzanckim, odznaczając się wielką odwagą. Potem został dowódcą oddziału. Partyzanci rozbrajali żołnierzy niemieckich na terenie Kielc, aby zdobyć broń i atakowali niemieckie pociągi. Akcjami zawsze dowodził *Wilk* przebrany w mundur niemieckiego oficera, ponieważ bardzo dobrze znał język niemiecki.

Zbigniew Kruszelnicki zginął 5 czerwca 1944 r. w Miedzianej Górze. Miał wtedy 22 lata.

Wilk, *Długi*, *Czarny* i *Babinicz* chcieli zdobyć niemiecki samochód wojskowy dla partyzantów. Jednak w przyczepie zatrzymanego samochodu jechał cały oddział niemieckich żołnierzy. W nierównej walce zginęli *Wilk* Zbigniew Kruszelnicki, *Długi* Maciej Jeziorowski i *Czarny* Witold Sobierajski. Uratował się tylko jeden z nich – Józef Rzeźnicki *Babinicz*.

W 1991 r. porucznik *Wilk* został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari. Jest to order za odwagę i męstwo w czasie walki.

Po zakończeniu wojny, wiosną 1945 r. ojciec Zbyszka odnalazł zbiorowy grób, w którym został pochowany jego syn. Potem zwłoki Zbigniewa Kruszelnickiego zostały przeniesione na Stary Cmentarz w Kielcach, a następnie na Cmentarz Partyzancki. W Miedzianej Górze stoi obelisk upamiętniający śmierć partyzantów.

Uczniowie naszej szkoły opiekują się grobem na Cmentarzu Partyzanckim w Kielcach i obeliskiem na Miedzianej Górze. Przy wejściu do szkoły na parterze znajduje się tablica upamiętniająca naszego patrona oraz obraz przedstawiający jego ostatnią walkę.

KOCHAŁ OJCZYZNĘ

**ZNAŁ KILKA
JĘZYKÓW**

**MIESZKAŁ
W KIELCACH**

NASZ

PATRON

BOHATER

DOWÓDCA

OFICER – ŻOŁNIERZ AK